

Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 7 in Sanskrit Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 7 – Sanskrit Lyrics (Text)

Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 7 – Sanskrit Script

रचनः ऋषि मार्कण्डेय

चण्डमुण्ड वधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

ध्यानं

ध्यायेँ रत्न पीठे शुककल पठितं श्रुण्वतीं श्यामलाङ्गीं ।

न्यस्तैकाङ्घ्रिं सरोजे शशि शकल धरां वल्लकीं वाद यन्तीं

कहलाराबद्ध मालां नियमित विलसच्चोलिकां रक्त वस्त्रां ।

मातङ्गीं शङ्ख पात्रां मधुर मधुमदां चित्रकोद्भासि भालां ।

ऋषिरुवाच ।

आज्ञप्तास्ते ततोदैत्याश्चण्डमुण्डपुरोगमाः ।

चतुरङ्गबलोपेता ययुरभ्युद्यतायुधाः ॥1॥

ददृशुस्ते ततो देवीमीषद्भासां व्यवस्थिताम ॥

सिंहस्योपरि शैलेन्द्रशृङ्गे महतिकाञ्चने ॥2॥

तेदृष्ट्वातांसमादातुमुद्यमं ञ्चक्रुरुद्यताः

आकृष्टचापासिधरास्तथा ॥ न्ये तत्समीपगाः ॥3॥

ततः कोपं चकारोच्चैरम्भिका तानरीन्प्रति ।

कोपेन चास्या वदनं मषीवर्णमभूत्तदा ॥4॥

भ्रुकुपीकुपिलात्तस्या लला ॥ फलकाद्द्रुतम ॥

काली कराल वदना विनिष्क्रान्तासिपाशिनी ॥5॥

विचित्रखट्वाङ्गधरा नरमालाविभूषणा ।
द्वीपिचर्मपरीधाना शुष्कमांसातिभैरवा ॥6॥

अतिविस्तारवदना जिह्वाललनभीषणा ।
निमग्नारक्तनयना नादापूरितदिङ्मुखा ॥6॥

सा वेगेनाभिपतिता घूतयन्ती महासुरान् ।
सैन्ये तत्र सुरारीणामभक्षयत तद्वलम् ॥8॥

पाष्णिग्राहाङ्कुशग्राहयोधघण्णासमन्वितान् ।
समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेप वारणान् ॥9॥

तथैव योधं तुरगै रथं सारथिना सह ।
निक्षिप्य वक्त्रे दशनैश्वर्ययत्यतिभैरवं ॥10॥

एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरं ।
पादेनाक्रम्यचैवान्यमुरसान्यमपोथयत ॥11॥

तैर्मुक्तानिच शस्त्राणि महास्त्राणि तथासुरैः ।
मुखेन जग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥12॥

बलिनां तद्वलं सर्वमसुराणां दुरात्मनां
ममर्दाभक्षयच्चान्यानन्यांश्चाताडयत्तथा ॥13॥

असिना निहताः केचित्केचित्खट्वाङ्गताडिताः ।
जग्मुर्विनाशमसुरा दन्ताग्राभिहतास्तथा ॥14॥

क्षणेन तद्वलं सर्व मसुराणां निपातितं ।
दृष्ट्वा चण्डोऽभिदुद्राव तां कालीमतिभीषणां ॥15॥

शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमाक्षीं तां महासुरः।
छादयामास चक्रैश्च मुण्डः क्षिप्तैः सहस्रशः ॥16॥

तानिचक्राप्यने ॥ नि विशमानानि तन्मुखम्।
बभुर्यथार्धं बिम्बानि सुबहूनि घनोदरं ॥17॥

ततो जहासातिरुषा भीमं भैरवनादिनी।
॥ ली ॥ रालवदना दुर्दर्शशनोज्ज्वला ॥18॥

उत्थाय च महासिंहं देवी चण्डमधावत।
गृहीत्वा चास्य ॥ शेषु शिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥19॥

अथ मुण्डो ॥ भ्यधावतां दृष्ट्वा चण्डं निपातितम्।
तमप्यपात यद्भूमौ सा खड्गाभिहतंरुषा ॥20॥

हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम्।
मुण्डञ्च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥21॥

शिरश्चण्डस्य ॥ ली च गृहीत्वा मुण्ड मेव च।
प्राह प्रचण्डाट् ॥ हासमिश्रमभ्येत्य चण्डि ॥ ॥22॥

मया तवा त्रोपहतौ चण्डमुण्डौ महापशू।
युद्धयज्ञे स्वयं शुम्भं निशुम्भं चहनिष्यसि ॥23॥

ऋषिरुवाच ॥

तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्ड मुण्डौ महासुरौ।
उवाच ॥ ली ॥ ल्याणी ललितं चण्डि ॥ वचः ॥24॥

यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ।
चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि ॥25॥

॥ जय जय श्री मार्कण्डेय पुराणे सावर्निके मन्वन्तरे देवि महत्मध्ये चण्डमुण्ड वधो नाम
सप्तमोध्याय समाप्तम् ॥

आहुति

ॐ क्लीं जयन्ती साङ्गायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै काली चामुण्डा देव्यै कर्पूर
बीजाधिष्ठायै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

<http://devistotrams.blogspot.com/>